

Sygn. akt VI U 1397/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: W. G.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 21 kwietnia 2016 r., znak: (...)

w sprawie: W. G.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I oddała odwołanie ;

II nie obciąża ubezpieczonego W. G. kosztami

procesu strony przeciwnej.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 1397/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – po rozpoznaniu wniosku W. G. z dnia 19 lutego 2016r. – odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 1 kwietnia 2016r. ustaliła, iż wnioskodawca jest trwale, częściowo niezdolny do pracy, a za datę powstania niezdolności przyjęto dzień 27 sierpnia 2015r. Ponieważ w 10-leciu od 27 sierpnia 2005r. do 26 sierpnia 2015r. wnioskodawca nie udokumentował wymaganych 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych (tylko 3 lata, 9 miesięcy i 17 dni) wniosek o rentę załatwiony został decyzją odmowną.

Ponadto organ rentowy wskazał także okresy składkowe i nieskładkowe, uwzględnione przy ocenie uprawnień rentowych powoda, jak również podał, iż przyjął za udowodnione przez powoda:

- okresy nieskładkowe w wymiarze 4 lat i 26 dni,

- okresy składkowe w wymiarze 24 lat 4 miesięcy i 22 dni,
- staż sumaryczny w wymiarze 26 lat 9 miesięcy i 48 dni.

Dodatkowo organ nadmienił, że do stażu pracy nie został uwzględniony okres zatrudnienia jako uczeń od 1 września 1970r. w (...) Fabryce (...)P.S. oraz okres od 27 września 1971r. w Zakładzie (...), ponieważ w legitymacji ubezpieczeniowej brak dat ustania zatrudnienia.

Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony W. G. i zarzucił, iż decyzja ta nie zgadza się z punktem 1, który uznaje go za częściowo niezdolnego do pracy.

Ubezpieczony wskazał, iż jest obecnie w trakcie leczenia i przyjmowania leków. Wymienił on też następujące swoje schorzenia:

- 1) operacja częściowego usunięcia jelita grubego i cienkiego,
- 2) bezdech senny stopnia ciężkiego (przymus snu z aparatem CPAP),
- 3) arytmia i nadciśnienie tętnicze,
- 4) usunięcie tętniaka aorty wstępującej (dożywotnie przyjmowanie leków)
- 5) wszczepienie stymulatora serca,
- 6) zwyrodnienie stawu łokciowego prawej ręki,
- 7) leczenie neurologiczne – zawroty głowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Ubezpieczony W. G. (urodz. (...)) w dniu 19 lutego 2016r. złożył w ZUS Oddziale w B. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem z dnia 11 marca 2016r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił :

- że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 października 2016r.,

- datę powstania niezdolności do pracy na 1 października 2015r.

W wyniku wniesienia zarzutu wadliwości tego orzeczenia Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 1 kwietnia 2016r. ustaliła :

- że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy,

- datę powstania częściowej niezdolności do pracy na 27 sierpnia 2015r.

Orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania zaskarżonej decyzji, przy jednoznacznym ustaleniu, że ubezpieczony nie posiada w dziesięcioleciu poprzedzającym powstanie niezdolności do pracy wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze 5 lat.

W toku procesu w piśmie procesowym z dnia 29 czerwca 2016r. organ rentowy wyjaśnił, iż wymagany okres składkowy i nieskładkowy 5 lat skarżący posiada w dziesięcioleciu od 19 października 1988r. do 18 października 1998r., w związku z czym aby możliwe było przyznanie mu świadczenia rentowego niezdolność do pracy powinna powstać przed 18 października 1998r. (wydruk dotyczący stażu pracy k.41 – 42 akt rentowych) – pismo procesowe pełnomocnika ZUS k.10 a.s.

W celu zweryfikowania ustalenia organu rentowego co do daty powstania u ubezpieczonego niezdolności do pracy Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych: internisty – reumatologa, pulmonologa, kardiologa i neurologa. W opinii z dnia 9 marca 2017r. (k.95 – 96 a.s.) biegli sądowi orzekli, iż ubezpieczony jest częściowo, trwale niezdolny do pracy od pierwszego dnia zwolnienia lekarskiego tj. od 27 sierpnia 2015r., wyjaśniając iż niezdolność ubezpieczonego do pracy nie powstała przed 19 października 1998r., ponieważ w badaniu echo serca z 1998r. nie stwierdza się takich zmian chorobowych, które by kwalifikowały do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy. W badaniu echo serca z tego okresu funkcja wyrzutowa serca – EF=68%, drobne zmiany zwyrodnieniowe brzegów płatków zastawki aortalnej. Fala zwrotna przez zastawkę aortalną I stopnia. Lewa komora niepowiększona o prawidłowej funkcji rozkurczowej, normokinetyczna. W badaniu EKG z 10 marca 1998r. znajduje się wzmianka o treści: „możliwość uszkodzenia mięśnia sercowego w zakresie ściany przedniej oraz zaburzenia przewodzenia śródkomorowego, jednak zmiany chorobowe nie zostały potwierdzone w badaniu Echo serca. Ubezpieczony w 1998r. został skierowany do Poradni Chorób Płuc z podejrzeniem bezdechu sennego, ale brak dalszych wpisów o leczeniu z tego okresu.

Biegli wskazali także, że niezdolność do pracy ubezpieczonego jest spowodowana chorobami układu krążenia oraz neurologicznym schorzeniem – niedostateczność krążenia mózgowego w przebiegu zmian miażdżycowych tętnic szyjnych.

Zgodzili się oni z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS, ponieważ złożona dokumentacja medyczna po wydaniu decyzji przez ZUS, nie wpływa na zmianę orzeczenia.

W opinii uzupełniającej z dnia 30 czerwca 2017r. (k.117 a.s.) biegli sądowi stwierdzili, iż nowa dokumentacja medyczna dołączona przez powoda do akt sprawy nie wpływa na zmianę pisemnej opinii wydanej w dniu 9 marca 2017r.

W związku z powyższym brak podstaw do orzeczenia wcześniejszej daty powstania niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy uznał powyższe dowody z opinii biegłych sądowych za w pełni wiarygodne, gdyż opierały się ona na specjalistycznej wiedzy medycznej biegłych z zakresu tych schorzeń, na które choruje ubezpieczony. Opinie te szczegółowo analizowały złożoną przez ubezpieczonego dokumentację medyczną, a przede wszystkim analizowały szczegółowo wyniki badań, odnosząc się do konkretnych parametrów określonych w ich treści. Były one logiczne i przekonujące.

Dowody te potwierdzały datę powstania u ubezpieczonego niezdolności do pracy – zgodnie ze stanowiskiem organu rentowego.

W dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę oraz w dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy (od 27 sierpnia 2005r. do 26 sierpnia 2015r.) ubezpieczony nie posiadał wymaganego w art.57 ust.1 pkt 2 w związku z art.58 ust.1 pkt 5 i ust.2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 887) 5 letniego okresu składkowego i nieskładkowe.

(dowód: wydruk stażu ubezpieczeniowego ubezpieczonego na k.41 – 42 akt rentowych)

Wobec niespełnienia tego warunku nabycia prawa do dochodzonego świadczenia odwołanie ubezpieczonego na podstawie art.477¹⁴ § 1 K.p.c. zostało oddalone. Zgodnie bowiem z art.57 ust.1 ustawy emerytalno - rentowej warunki wskazane w tym przepisie w punktach od 1 do 3 muszą być spełnione łącznie.

W punkcie II wyroku Sąd Okręgowy na podstawie art.102 K.p.c. odstąpił od obciążenia powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwany organ rentowy (na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego strony wygrywającej spór). W ocenie Sądu za zastosowaniem w niniejszej sprawie art.102 przemawiało to, iż powód był subiektywnie przekonany o prawie do dochodzonego świadczenia, szczególnie w sytuacji gdy orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, a wcześniej Lekarza Orzecznika, ustalały iż jest on osobą częściowo niezdolną do pracy. Oprócz tego Sąd wziął pod uwagę trudną sytuację materialną powoda (brak stałych dochodów, niewielkie oszczędności - 2.000 zł niezbędne do zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych).

Dodatkowo za takim właśnie rozstrzygnięciem o kosztach procesu przemawiał bardzo niewielki nakład pracy pełnomocnika procesowego ZUS będącego radcą prawnym, który wystąpił tylko na jednym posiedzeniu rozprawowym i nie sporządził żadnego pisma procesowego w niniejszej sprawie (pisma te sporządzali inni pełnomocnicy nie będący radcami prawnymi).

SSO Janusz Madej